

priliko svojega naroda brez fantastnih ditirambov in umišljenih vzdihov. Jurij Kapić spretno posnema ton narodne pesmi. *Neurasthenikus* (Vicko Mihaljević) je izdal stihovan dnevnik originalnega, duhovitega človeka, kjer je najti (Pregršt šušnja) mnogo ugodnih refleksij, impresij itd. Tudi satira mu je uspela, ker ni surova, nego fina!

Od mlajših pesnikov zagrebških sta obrnila največjo pozornost nase dr. Velimir Deželić in Stjepko Spanić s svojimi pesmimi. Isa Velikanović je spisal za Matico hrv. epsko pesem „Otmica“, ki je pravi dobiček za literaturo hrvaško. Tudi se odlikuje s svojimi prevodi iz slovanskih (ruskih in poljskih) slovstev. Albert Veber se je poskusil z uspehom v satiri. Milivoj Podravski opisuje v realnih pesmih svojo podravsko domovino, njene ljudi in prilike. V epiki posnema madjarskega pesnika J. Aranja. Brata Mihovil in Mirko Nikolić sta pobudila veliko zanimanje s svojimi pesmimi. Znana sta med mlajšimi pesniki Dragutin Domjanić in Vladimir Vidrić, pesnika dekadentna. — Potem omenja pisatelj še bolj površno Bunjevca Evetovića (Miroljub)a, Ferda Juzbašića, Mladena Barbarića, Ivana Lepušića, Viktorja Badalića (sina Huga Badalića), Zvonimira Devčića, Sane Kurjakovića (Vuksana). Kdor hoče spoznati hrvaške pesnike, naj prebere ta spis. *R. Perušek.*

Zbornik za narodni život i običaje južnih Slavena. (Na svijet izdaje Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti.) Knjiga IX., zvezek 1. V Zagrebu 1904. — Prof. J. Milčetić prispeva zanimive „Sitnije priloge“ s folkloristovskega polja, tako o „rajski ptici“, ki nam je znana iz Valjavčeve pesnitve. Pripoveduje se ta gatka v starem glagolskem rokopisu iz leta 1558., ki je prevod iz latinščine; iz tega se da izvajati, da je v hrvaško književnost prešla iz latinske srednjeveške književnosti. Razen tega se nahaja v glagolskem rokopisu, ki je valjda iz XVII. veka in v delih dveh hrvaških piscev iz XVII. oz. XVIII. stoletja in sicer bosenskega Iranjevca Divkovića ter Antona Kanižlića. — V prilogu „Ženidba Dušanova“ se bavi prof. Milčetić z razlago slovenske narodne pesmi „Modri Sekol junak“, ki so jo v Kranjsko prinesli najbrž hrvaški Uskoki 16. ali 17. veka, v prilogu „O dječjim igrama“ pa dodaja opombe o istoimeni moji razpravi v VII. knjigi „Zbornika“.

Med manjšimi prinosi čitamo: „Frjanovo“ (narodni običaj na Murskem polju), ki ga je zabeležil Vid Habjanić, nagornjak na Plešivici pri Jeruzalemu na Štajerkem. Prinos je podan v narečju Stanko Vrazove domovine, a narečje pač ni natančno posneto. *Dr. Fr. Ilešič.*

Janko Koharić: Das Ende des kroatischen National-Königtums. Preis K 1-20. Agram 1904. Commissionsverlag der Buchhandlung G. Trpinac. Druck von Mile Maravić. Domoljubno, zaslužno delo, ki vzbudi zanimanje za pravice hrvaškega naroda v širših krogih.

Koncertna pevka gospica Mira Devova v Belgradu. Ker je Slov. Narod poročal že podrobneje o svečanem koncertu, ki se je vršil dne 19. septembra v belgrajskem kraljevem pozorišču ob velikem kraljevskem slavu v Belgradu pod naslovom „Jugoslovansko umetniško veče“, smo odvezani dolžnosti, poročati natančneje o celotnem programu, pač pa se nam zdi potrebno zabeležiti vprav fenome-